

Olivier Latry

Aanvang:

donderdag 28 september 2023, 20:15 u.

Einde:

donderdag 28 september 2023, 21:30 u.

Concert in het kader van het Festival 100 jaar Willibrordusorgel. Hiervoor is een [toegangkaart](#) vereist.

Programma

Marcel Dupré (1886 - 1971)	Cortège et Litanie op 19, no 2 (1922)
Maurice Duruflé (1902 - 1986)	Scherzo, op. 2 (1924)
Alexandre Guilmant (1837 - 1911)	1 ^{ère} Sonate : <i>Final</i> , op. 42 (1874)
Camille Saint-Saëns (1835 - 1921)	Extraits du « Carnaval des Animaux » (<i>Transcr. Shin-Young LEE</i>) - <i>Aquarium</i> - <i>Volière</i> - <i>Cygne</i>
Louis Vierne (1870 - 1937)	Pièces de fantaisie : <i>Toccata</i> , op. 53 no. 6
Jehan Alain (1911 - 1940)	Aria
Jean Guillou (1930 - 2019)	Toccata, op. 9 (1963)
Olivier Latry (1962 -)	Improvisation

Organist

Informatie over Olivier Latry, een van de vier titulaire organisten van de grote orgels van de Notre Dame in Parijs.

Toelichting op het programma

Marcel Dupré was niet alleen organist van de Saint-Sulpice in Parijs, maar sinds 1926 ook leraar aan het nationale conservatorium aldaar. Hij stond bekend als een groot improvisator en gaf in zijn leven talloze concerten. Het tweeluik *Cortège et Litanie* is oorspronkelijk een deel van toneelmuziek geschreven voor een instrumentaal ensemble. Een uitvoering op piano in New York vormde de aanleiding voor de Amerikaanse impresario van Dupré om hem te vragen er ook een orgelbewerking voor te schrijven, en daaraan voldeed de componist. Later kwam er ook nog een versie voor orgel en orkest. Het tweede deel, *Litanie*, vormde duidelijk een voorbeeld voor zijn latere leerling Jehan Alain voor zijn eigen *Litanies*.

Maurice Duruflé liet een klein, maar hoogwaardig oeuvre na waarvan alle stukken getuigen van grote eruditie en aandacht voor het detail. Aan zijn grotere werken bleef hij lang schaven voor hij ze aan de openbaarheid prijs gaf. Hij studeerde orgel bij Charles Tournemire en Louis Vierne en combineerde in zijn composities de liefde voor het gregoriaans van de eerste en de heldere structuur en het impressionistische klankbeeld van de tweede. Van 1930-1975 was hij organist van de Saint-Etienne-du-Mont in Parijs. Het *Scherzo* is een jeugdwerk, maar bevat reeds alle kenmerken van zijn latere oeuvre. Het is een mooi voorbeeld van zijn vernieuwende symfonische stijl.

Alexandre Guilmant studeerde bij Jacques Lemmens in Brussel en Eugène Gigout in Parijs. Hij was niet alleen van 1871-1901 organist van de Sainte-Trinité in Parijs, maar ook medeoprichter, leraar en later directeur van de Schola Cantorum in die stad. Tevens was hij orgelleraar aan het Conservatoire National in Parijs. Naast de productie van een groot compositorisch oeuvre, voornamelijk voor orgel, verzorgde hij ook uitgaven van klassieke Franse orgelwerken en maakte hij verschillende concertreizen naar het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten. Daar gaf hij tijdens de internationale tentoonstelling in 1904 in St. Louis een reeks van 40 orgelconcerten..

Zijn eerste orgelsonate, in d-mineur, verscheen pas relatief laat in zijn oeuvre, op. 42 van de 94 opusnummers. Het werk was opgedragen aan de Belgische koning Leopold II. Het laatste deel is geschreven in driedelige vorm met in de hoek-delen een bruisende toccata. Die hoekdelen omlijsten een koraalthema dat in het verloop wordt onderbroken door het toccata-motief. Aan het slot keren beide thema's in een stralend d-majeur terug.

Camille Saint-Saëns studeerde orgel bij François Benoist, die eerder de leraar van César Franck was. Hij was aanvankelijk organist van de Saint-Merry en later van het Cavaillé-Coll-orgel in de Madeleine. Hij liet een groot en uiteenlopend compositorisch oeuvre na.

Carnaval des animaux heeft nooit in zijn geheel tijdens zijn leven geklonken, maar delen eruit waren wel bekend zoals Le Cygne (de zwaan) waarvan Alexandre Guilmant al een bewerking voor orgel maakte. Dat ingetogen deel wordt hier omlijst door twee andere delen: de vissen en de vogels, deze avond alle drie in een bewerking van Shin-Young Lee. Louis Vierne studeerde korte tijd bij César Franck en daarna bij Charles-Marie Widor. Hij werd in 1900, na een concours, benoemd tot organist van de Notre-Dame in Parijs waar hij tot aan zijn dood (op 2 juni 1937 achter de klavieren van zijn orgel) werkzaam was. In 1912 werd hij orgelleraar aan de Schola cantorum.

Naast zijn zes symfonieën voor orgel vormen de vier reeksen Pièces de Fantaisie de tweede pijler van zijn orgeloeyvre. Elke suite telt zes, vaak impressionistisch getinte stukken. De Toccata is het laatste deel van de tweede suite en is één brok overrompelende virtuositeit. Het had, bij wijze van spreken, ook als slotdeel van een van zijn symfonieën kunnen dienen.

Jehan Alain studeerde aanvankelijk orgel bij zijn vader Albert en later bij Marcel Dupré aan het nationale conservatorium in Parijs. Hij was organist van de Saint-Nicolas in Maisons-Laffitte en ook enige tijd van de synagoge in de Rue Notre-Dame-de-Nazareth in Parijs. Hij sneuvelde op 20 juni 1940 tijdens een vuurgevecht met een Duitse patrouille. De contemplatieve Aria wordt beschouwd als zijn laatste werk. Er komen veel aspecten van zijn stijl in samen: prachtige melodische ideeën die met elkaar contrasteren, sereniteit, ritmische subtiliteit en modaliteit. Een muzikale parel van een helaas veel te jong gestorven componist.

Jean Guillou studeerde bij Marcel Dupré, Maurice Durufé en Olivier Messiaen. Hij werd organist van de Saint-Eustache in Parijs en maakte ook naam als improvisator, pianist en componist. De Toccata is zijn bekendste orgelwerk. Deze kent naast het beklemmende hoofdthema een tweede meer vredig motief. De "hijgende" begeleiding daarvan ontwikkelt zich tot een derde thema. In tegenstelling tot vele andere toccata's heeft deze meer een gespannen dan een glorieus karakter.

Tekst toelichting: Ton van Eck

Opnames van eerdere concerten van Olivier Latry op het Willibrordusorgel

2015

2014

Gegevens concert

Toegang: voor dit concert is een [toegangskaat](#) vereist.

Locatie: Kathedrale Basiliek St. Bavo, Haarlem, Leidsevaart 146, 2014 HE Haarlem. Ingang aan het Bisschop Bottemanneplein

Donaties: zie [donateurspagina](#)

Sponsoren 2023

Mgr. de Groot Muziekfonds

Adema's Kerkorgelbouw
sinds 1855

het Prins Bernhard
Cultuurfonds